

Publicerad 2009-05-02 17:55 av peter markurth

ja hon är mig kär...

Nu föll vi,

genom förbrukade sfärer utav ändlöst ljus,

sanning,

konsekvens,

kyssar utav sten,

allt var medens vesäntligt,

kärleken dödade denna natt,

språket ingav vanmakt,

begränsade aforismer av inlärt pladder,

i kylan av vår kärlek,

där tårarna luktade piss,

en dag i tiden,

då unga själar i gamla skal,

skar av banden till dödens mörker

vilade jag i din grav...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren peter markurth med Poeter.se id #26852 innehar upphovsrätten